

Til nr. 1636

Licenskontoret beskæftiger sig især med EFs overvågningsordninger med såkaldt følsomme varer, herunder tekstiler. Det sker i henhold til L 272 af 1964 og en række EF-forordninger. Opgaverne, som Licenskontoret hidtil har udført, foreslås henlagt til toldvæsenet, og der gennemføres en gebyrordning, som dækker driftsudgifterne. For erhvervslivet og dem, der skal bruge handelsministeriets licenskontor, vil det være en stor lettelse, at licenskontoret lægges direkte ind under toldvæsenet, da det er ekspeditioner, der foregår samtidig.

Til nr. 1637

Da de fleste erhvervsstøtteordninger er afskaffet i det sunde samfund, som Fremskridtspartiet ønsker at opbygge, vil der heller ikke længere være behov for et sekretariat for Danmarks Erhvervsfond.

Til nr. 1638

Konsekvensændringsforslag, jfr. bemærkningerne til driftsudgiftskontoen.

Til nr. 1639

De eksportfremmende foranstaltninger, som er gennemført jfr. augustforlig i 1977, har udelukkende været til skade for dansk erhvervsliv. Midlerne til de eksportfremmende foranstaltninger er betalt af sunde erhvervsvirksomheder og ydet som tilskud til mindre sunde erhvervsvirksomheder – denne tagen-fra-de-mest-effektive-og-give-til-de-mindre-effektive-virksomheder-ordning er ødelæggende for dansk eksport og skal derfor ophæves.

Til nr. 1640

Beløbene, der dækker medlemsbidrag til to internationale organisationer henholdsvis International Union of Credit and Investment Insurance og European Trade Promotion Organization udgår. Såfremt danske erhvervsorganisationer fortsat ønsker at opretholde medlemskab af de pågældende organisationer, må det være helt op til erhvervslivet selv at ordne de økonomiske forpligtelser herved.

Til nr. 1641

Gældende egnsudviklingslov blev færdiggjort i 1972 og hviler derfor på forlængst forældede tankebaner og forhold. Nu virker egnsudviklingen udelukkende som en omflytter af større og større dele af samfundets kræfter fra rentabel til urentabel produktion. Umiddelbart lyder det jo så tillokkende, at staten yder f. eks. 4 mill. kr., så en fabrik kan komme i gang.

I landets betrængte økonomiske situation må tankerækken dog fortsætte nogle spadestik dybere. Staten kan jo ikke plukke de 4 millioner ned af træerne. Man må ofre arbejdskraft og administration på at opkræve måske 4,3 mill. kr. i skatter. Og de penge kan kun betales til belastning af virksomheder, der er rentable, og som altså derved gøres mindre konkurrence-dygtige.

Selvsagt er det en betænkelig sag at tappe givtige arbejdspladser for 4,3 mill. kr. for at putte 4 millioner ned i bedrifter, der ikke kan klare sig selv.

Men Jammersmindet over egnsudviklingen afsluttes ikke hermed. Den virksomhed, som får de 4 mill. kr., vil for en tid blive konkurrencedygtig i forhold til virksomheder i samme branche og kan derfor meget let slå disse foretagender ud. Så bliver deres medarbejdere arbejdsløse, og vi får alle de ulykker, der breder sig som ringe i vandet efter firmakonkurser.

Og den bedrift, der har fået de 4 mill. kr. i statstilskud, vil så at sige altid efter nogen tid komme og bede om yderligere tilskud. Derfor bliver den meget let skatteyderne ikke et 4 mill. kr.s bekendtskab, men et 40 mill. kr.s-statsskattesugerør. Gammelpolitikere og embedsmænd